

Goigs de la Mare de Deu del Grau

Fonollosa

Ubicació

Comarca: Bages

Coordenades:

Latitud: 41.76322

Longitud: 1.66888

UTM Est (X): 389351

UTM Nord (Y): 4624344

Classificació

Número de fitxa 08084-40

Àmbit: Patrimoni documental

Tipologia Fons documental

Estil / època: Modern Contemporani

Segle XVI-XX

Estat de conservació Bo

Protecció Inexistent

Ús actual: Religios

Titularitat Pública

Fitxes associades:

[Santa Maria del Grau de Fals](#)

Autoria de la fitxa Raquel Valdenebro Manrique

Data de registre de la fitxa: dg., 10/04/2005 - 02:00

Descripció

Els goigs en alabança de la Mare de Déu del Grau foren recollits per publicar una edició l'any 2001, i que afegia a la part del darrera breus notes històriques sobre l'església i el santuari. Aquesta edició impresa es va fer per facilitar el cant dels goigs durant les celebracions eclesiàstiques, i inclou la partitura de la melodia

popular recollida pel Sr. Ignasi Torras. La lletra dels goigos és tal i com segueix: Puix que sempre sou estada/la que tot remei ens dau/siau la nostra advocada/Verge Maria del Grau. Déu plantà dins vos, Senyora,/ un grau, el més elevat/ que us féu mereixedora/ d'engendrar Déu encarnat./fent-vos vos de Déu servidora/a ser sa mare pujau./Siuau la nostra... Del sant ventre produïda/el grau de redempció/fou dels àngels circuïda/celebrant sa humiliació,/el quedar inviolada/en el part que Vós lograu./Siau la nostra.. Quan els reis devots sentiren/de tal grau l'aparició/amb l'estela junts partire/per fer-li l'adoració/i veieren verificada/la glòria que us alabau./Siau la nostra.. Ran delit us presentava/aquell grau tan elevat/amb cinc roses que portava/després de ressucitat/amb que fòreu confortada/plena de dolcesa i pau./Siau la nostra.. Reparada la gran erra/per la pau predominant/transplantat fou de la terra/vostre Cos al cel triomfant/a on de Déu exaltada/ses ires suavitzau./Siau la nostra .. No fou de menor estima/el grau de l'ordre sagrat/que vingué de l'alta cima/sobre Vós multiplicat,/l'Esperit Sant abressàreu/fent-vos de son foc suau./Siau la nostra.. Vostra vida acabada/visquèreu més vivament/quant a Déu fou presentada/vostra virtut excel·lent/ja que Reina coronada/cel i terra avassallau./Siuau la nostra.. Manà vostra Senyoria/manifestant sos favors/que sia en vostra capella/el grau de remeis millors/i en ella,que us ha invocada/quant devot el mtivau/Siau la nostra.. Puix al qui us ha reclamada/jamai el remei negau/siau la nostra advocada/Verge Maria del Grau.

Història

L'origen del costum de cantar els goigos dedicats a les Mares de Déu es remunta al selge XVI, durant el qual moltes de les confraries, especialment la del Roser, fomenten arreu aquest tipus d'esdeveniments musicals, introduïts dins les cerimònies religioses. El costum de cantar els goigos era molt més freqüent a l'antiguitat, ja que normalment eren cantats al final de cada celebració eucarística important. La consuetud del 1764 feta pel rector Domingo Feliu explica com el rector tenia l'obligació de cantar els goigos al la processó que cada primer diumenge de mes organitzava la confraria del Roser.[AA.DD; 2004-2005 n°9:71) Actualment la seva cantada es limita al final de la missa del dia de l'aplec del Grau, i a la celebració de la festivitat de la Nostra Senyora de l'Esperança. L'any 2003 la música va ser enregistrada i va ser editat un CD amb una versió en cobla i una versió folk de la música del ball de l'almorratxa, del ball de cascavells de Fals i dels Goigs de la Mare de Déu del Grau. La iniciativa va ser produïda i editada per l'Associació Cultural i Recreativa de Fals amb el nom "Música tradicional de Fals"

Bibliografia

AA.DD. (2004-2005). Falchs. n° 9 . Grup de divulgació de la història de Fals. Associació Cultural i Recreativa de Fals.pàg.71